

Fri udveksling

af Jørgen Michaelsen

Deltagerliste:

Hekla Lee Madsen (forfatter og foredragsholder)
Sten Graubølle (forfatter og foredragsholder)
Søren Svold (forfatter og foredragsholder)
Erik Gyldenbrød (forfatter og foredragsholder)
Pernille Rumpold (forfatter og foredragsholder)
Filippa Jensen (forfatter og foredragsholder)
Herold Kær Sinkenfeld (forfatter og foredragsholder)
Magdelone Nonnebanke (forfatter og foredragsholder)
Martin Mule Hernede (forfatter og foredragsholder)
Tom Bredballe-Tårs (forfatter og foredragsholder)
Johanna Hansemann (forfatter og foredragsholder)
Kåre Offersen (forfatter og foredragsholder)
Bendt Nødbasse (forfatter og foredragsholder)
Henning Fjerl Varmekilde (forfatter og foredragsholder)
Joan Særsk (forfatter og foredragsholder)
Kathrine Chnast (forfatter og foredragsholder)
Tom Nyvænge (forfatter og foredragsholder)

Hekla Lee Madsen: Lad os tage den igen — § 77 i Grundloven: "Enhver er berettiget til på tryk, i skrift og tale at offentliggøre sine tanker, dog under ansvar for domstolene. Censur og andre forebyggende forholdsregler kan ingensinde på ny indføres."

Sten Graubølle: Det retsgrundlag gælder for alle i det her land.

Søren Svold: Ikke uden grund er ytringsfriheden forankret i selve Grundloven.

Erik Gyldenbrød: Det sikrer, at ingen nok så voldsom folkestemning kan tage en siddende regering som gidsel med krav om indskrænkning af ytringsfriheden.

Søren Svold: Der er ellers nok, der stiller kravet i disse dage, enten direkte: at det skal være forbudt at krænke religioner — eller indirekte: at vi skal bevare ytringsfriheden, men afstå fra at bruge den i det omfang, den krænker.

Pernille Rumpold: Begge dele er lige uhyggelige.

Filippa Jensen: Det handler enten om at bruge religionen som et skjold, bag hvilket uhyrligheder kan udspyes sammen med krav om, at alle kritikere af uhyrlighederne skal holde mund, eller det handler om at sætte sig på retten til at definere, hvad der krænker.

Herold Kær Sinkenfeld: I øjeblikket er det islamisterne, der påkalder sig den ret, mens de fuldstændig skøjter hen over min eller kristendommens ret til at forblive ukrænket.

Magdelone Nonnebanke: Når Dannebrog brændes af, er det korset, der krænkes, men det generer ingen islamister, kan jeg se.

Martin Mule-Hernede: Så i virkeligheden kan hele den eskalerende konflikt koges ned til islamisters ret til at krænke andre, men ingen må krænke dem.

Pernille Rumpold: Sikke en frihed.

Tom Bredballe-Tårs: For nylig fremsatte Dansk Folkeparti forslag om, at afbrænding af Dannebrog skulle være strafbart.

Johanna Hansemann: Det forslag faldt heldigvis.

Kåre Offersen: Jeg synes, det er rart at kunne identificere, hvem der er så vrede, at de føler trang til flagafbrænding.

Bendt Nødbasse: Når andre brænder flaget i vrede, udstiller de kun sig selv, ikke flaget.

Henning Fjerl Varmekilde: For mig har flaget først sjæl, når det bruges i den danske ånd, og derfor føler jeg mig ikke særlig ramt — vi syr nogle nye, så det går nok.

Joan Særsk: Flere tilhængere af islam har i de seneste dage i TV sagt undskyld for flagafbrænding — og det er OK.

Kathrine Chnast: Men hver gang kigger jeg på deres øjne for at se, om de mener det; hvis det er tilfældet, tager jeg imod undskyldningen, ellers ikke.

Tom Nyvænge: Har de kræmmermentaliteten i sig og forventer, at en tom undskyldning skal veksles til indskrænkning af ytringsfriheden, siger jeg pænt nej tak.

Kathrine Chnast: Så hellere ingen undskyldning — for undskyld er kun et ord.

Bendt Nødbasse: Respekterede man mig for alvor, ville man forsvare min ytringsfrihed — også selv om den gør ondt.

Hekla Lee Madsen: For det gør ytringsfrihed: Den gør ondt, fordi den rammer.

Herold Kær Sinkenfeld: Ironisk er det da, at islamister verden over har reageret på Jyllands-Postens tegning med bomben i Muhammeds turban med vold og bombetrusler i profetens navn.

Johanna Hansemann: Da jeg første gang så tegningerne, var det nok den, jeg mindst kunne lide.

Cathrine Chnast: Men nu står den altså som en selvopfyldt profeti.

Pernille Rumpold: Havde den islamistiske verden tiet den ihjel, havde den mistet sin betydning.

Cathrine Chnast: I stedet valgte man at bekræfte den.

Pernille Rumpold: Det er med fuldt overlæg, at jeg bruger ordet *islamister*.

Søren Svold: Med det skridt der er taget til dannelsen af Moderate Muslimer, har jeg en tro på, at jeg ikke behøver at forsvare min ytringsfrihed i forhold til den store gruppe ordentlige og anstændige muslimer, der har vist vilje til at respektere alle dele af demokratiet.

Hekla Lee Madsen: Også den ytringsfrihed, der kan gøre ondt.

Magdelone Nonnebanke: Men naturligvis må Moderate Muslimer selv beskrive, om de vil være en del af samfundet eller på kant med samfundet.

Kåre Offersen: Vælger Moderate Muslimer at gå helhjertet ind for danske frihedsrettigheder, ville det være en gave til alle os, der er dødtrætte af den muslimfobi, der er i dele af det danske samfund.

Bendt Nødbasse: Den har ingen mening i et land med trosfrihed, og det forkludrer debatten.

Erik Gyldenbrød: Men så længe de fornuftige tilhængere af islam forsvare de rædselsfulde, og de rædselsfulde skjuler sig bag de fornuftige, er det håbløst at forsvare de fornuftige muslimer.

Martin Mule Hernede: Kun ved at få delt tilhængere af islam op kan vi tale om de rædselsfulde, uden at samtlige tilhængere af islam føler sig under anklage.

Henning Fjerl Varmekilde: Mange danske muslimer har udtalt, at de er dødtrætte af at fortælle, at de ikke sympatiserer med islamister eller terrorister.

Cathrine Chnast: Det kan jeg godt forstå.

Tom Nyvænge: Men er man træt af det, må man gøre noget ved det — som vi har måttet.

Pernille Rumpold: Kristendommen rummer mange grupper, som vi ordentlige og anstændige kristne lægger dyb afstand til.

Joan Særsk: Ingen skal få mig til at forsvare nazister, uanset hvor kristne de er.

Cathrine Chnast: Nej, ellers tak —

Joan Særsk: Jeg lægger afstand til dem, og jeg gentager det gerne morgen, middag og aften uden at blive træt.

Filippa Jensen: Fordi alle almindelige kristne vedvarende tager afstand fra nazister, er der ikke noget at komme efter.

Tom Nyvænge: Den samme proces må tilhængere af islam igennem.

Joan Særsk: Hvis en sammenslutning af moderate muslimer er parat til morgen, middag og aften at lægge afstand til terrorister og islamister — jamen, så kan vi godt fatte budskabet.

Cathrine Chnast: Så holder vi op med at afkræve svar.

Joan Særsk: Men så længe hver anden siger: "Selvfølgelig lægger vi afstand til terror, men vi kan søreme godt forstå terroristerne" — så gælder den afstandtagen ikke en meter.

Hekla Lee Madsen: Det ville svare til, at man havde behov for at forsvare Hitler: "Selvfølgelig lægger vi afstand til Hitler og nazister, men vi kan søreme godt forstå Hitler, sådan som Europa behandlede Tyskland efter Første Verdenskrig."

Filippa Jensen: Har man behov for at udtrykke forståelse for rædselsregimer, har man selv givet køb på sin uskyld.

Hekla Lee Madsen: Når jeg siger, at ytringsfrihed gør ondt, så ved jeg, at mange muslimer har den erfaring med sig.

Erik Gyldenbrød: Til dem kan jeg kun sige, at den gør lige så ondt på danskere.

Søren Svold: Godt nok er vi ikke voldsomt religiøse, men det betyder da ikke, at vi har færre følelser ...

Sten Graubølle: ... eller at følelserne er mindre stærke.

Magdelone Nonnebanke: Jeg har tit undret mig over den følelsesmæssige herrementalitet, som religiøse grupper giver udtryk for.

Herold Kær Sinkenfeld: Ja, det er, som om de tror, at ikke-religiøse mennesker har et stort, tomt hul inden i sig, hvor religiøsiteten skulle have siddet.

Tom Bredballe-Tårs: Og fordi der er tomt, kan de ikke blive krænket, uanset hvad de religiøse finder på — som at inddrage den ytringsfrihed, der er de ikke-religiøses eneste værn mod de religiøse.

Hekla Lee Madsen: Men ondt gør det da at blive krænket, jeg ved det godt — også når det gælder ikke-religiøse grupper.

Herold Kær Sinkenfeld: I 1998 blev der afholdt et stort møde i Fredericia, hvor 3.000 landbokvinder mødte op i protest mod den mediehetz, der på det tidspunkt havde ramt den ikke-økologiske del af landbruget.

Johanna Hansemann: Der skal meget til at få 3.000 koner ud fra gårdene — og så på én gang ...

Filippa Jensen: Men de kom, fordi de følte sig vildt krænket — og så vidt jeg ved, var der ikke én muslim, der på det tidspunkt rejste krav om indskrænkning af ytringsfriheden, selv om landbokonernes følelse af at være krænket var åbenbar.

Søren Svold: Men jeg kan godt forstå, at hverken muslimer eller andre reagerede, for når ytringsfriheden bruges, mærker man kun de krænkelser, der rammer én selv.

Pernille Rumpold: De øvrige krænkelser, dem der rammer andre, kan endda synes helt rimelige — som lige nu, hvor det groft går ud over lærerne.

Bendt Nødbasse: I øjeblikket kan man nærmest sige hvad som helst om skolen og om pædagogerne.

Hekla Lee Madsen: Den gruppe har dyb grund til at føle sig krænket — og gør det i en sådan grad, at de sætter annoncer i avisen, men de kræver da ikke ytringsfriheden inddraget af den grund.

Johanna Hansemann: De protesterer med ord — og det samme må islamister lære i stedet for at flintre ned til gadens parlament i Langtbortistan og drive som vilde horder gennem gaderne.

Søren Svold: I et demokratisk samfund bruger vi ytringsfriheden til at sætte alt og alle til diskussion.

Henning Fjerl Varmekilde: Derfor kan det vel ikke undre, at vi reagerer, når terrorister hærger, eller nogen foreslår at indskrænke vores ytringsfrihed.

Søren Svold: Hvad forventede man?

Bendt Nødbasse: At vi skulle tie og samtykke?

Hekla Lee Madsen: Selvfølgelig gør vi da ikke det.

Cathrine Chnast: Vi reagerer — og med til vores reaktion hører humor og barsk satire.

Pernille Rumpold: Det er en del af vores kulturgrundlag, og jeg morer mig vildt over de indvandrere, der som stand-up-komikere mestrer kunsten til perfektionisme.

Hekla Lee Madsen: Rent faktisk er det sådan, at man for alvor er accepteret i Danmark, når man er karikeret — også selv om det ser ondt ud.

Søren Svold: Med karikaturtegningerne af Muhammed blev der gjort plads til Islam i folkesjælen, men islamisterne valgte rædselsslagne og dybt forargede at rejse ud i verden — ud til diktaturer for at søge trøst og beskyttelse.

Pernille Rumpold: Ud, hvor kvinder hverken har valgkort eller kørekort.

Cathrine Chnast: "Hjælp, der kom en tegning!"

Sten Graubølle: Men ingen søgte asyl derude, alle kom hjem — viftende med det hvide flag: "Vi brugte bare vores ytringsfrihed!"

Tom Nyvænge: Pludselig blev ytringsfriheden central for dem, selv for de mest indædte islamister.

Joan Særsk: Så må vi se, om de har holdt deres ytringsfrihed inden for lovens rammer — det må domstolen, og ikke folkedomstolen, afgøre.

Henning Fjerl Varmekilde: Eller foretrækker islamister måske folkedomstolen?

Søren Svold: Måske foretrækker de, at vi danskere lærer at drage hærgende rundt i vilde horder, så de bedre kan forstå, hvad vi mener?

Erik Gyldenbrød: Hvis en gruppe arabere havde lavet et tilsvarende nummer — rejst ud i den vestlige verden og sat vestlige kræfter i brand mod eget arabisk hjemland — så havde den arabiske ytringsfrihed rakt som en skrædder et vist sted.

Johanna Hansemann: Men her i Danmark soler imamerne fra Islamistisk Trossamfund sig i ytringsfriheden, mens de sætter verden i brand med deres ytringer.

Bendt Nødbasse: Islamister har med andre ord forstået den ene side af ytringsfriheden: den, der giver dem selv rettigheder.

Pernille Rumpold: Men den anden side, der giver andre grupper rettigheder, har de ikke forstået en pind af.

Martin Mule Hernede: Så den vil de have forbudt.

Kåre Offersen: Har man en sådan dobbelthed i sig, har man ikke forstået ytringsfrihedens væsen.

2006